

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

130

MAAS EN PEEL

WINTER 2022

Omslag: Clazien Bouwman-van Egmond was ruim 35 jaar in de ban van cactussen. Vooral de grote, kleurrijke bloemen van Lobivia's fascineerden haar.

Clazien werd lid van Succulenta. Ze trad toe tot het bestuur van de Afd. Amsterdam en verzorgde vele jaren het afdelingsblad *Vetblad*. Ze bezocht onder meer jaarlijks de Goudse cactusbeurs, Waar ze standhouder was; haar plantjes vonden daar gretig aftrek. Ze richtte met anderen de studiegroep *Vrienden van Boliviaanse cactussen* op.

In 1994 werd ze benoemd tot Lid van Verdienste van Succulenta. In 1996 bezocht Clazien voor het eerst Bolivia, waar ze haar lievelingsplanten op hun natuurlijke groeiplaatsen zag. In 2004 en 2008 volgden een tweede en derde reis. De zaden werden verzameld en gezaaid. De zaailingen werden geënt op *Peireskiopsis* en later overgeënt waarna ze relatief snel in haar klas bloeiden. Na een kort ziekbed overleed Clazien op 28 december 2009.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 130 Winter 2022 32^e jaargang

Kwartaalblad van SUCCULENTA

Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2

5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

Bestuur en redactie

Wensen u allen

Prettige Feestdagen

en een

Voorspoedig en bloeirijk

2023

Activiteiten (onder voorbehoud)

24 jan Lezing Norbert en Elisabeth Sarnes.

28 feb ALV en thema enten.

Bovenstaande bijeenkomsten vinden plaats in Café De Hazewind

Adres: Herungerweg 200, 5913 HD Venlo. Tel. 077-3511428

De zaal is geopend vanaf 19.30 uur.

HOBBYARTIKELEN

VERKRIJGBAAR BIJ:
JACK V.D. STERREN
INDUSTRIESTRAAT 70, REUVER
MAIL: JACK.V.D.STERREN@HOME.NL
TEL. 077-4743687

VOEDING
ETIKETTEN
WATERVASTE STIFTEN

Gedachten van een voorzitter 26

Williejan Rooijackers

Tweede helft november start met een koud weekend. De zaterdag zelfs bitterkoud door een schrale wind. Eigenlijk heel normaal voor deze tijd van het jaar, echter we zijn voor wat de temperaturen betreft een beetje verwend. Komt eigenlijk wel goed uit met de huidige gasprijzen. Maar nu moest toch echt voor het eerst even de kachel aan.

Op cactusgebied is er sedert het laatste afdelingsnieuws ook wel een en ander gebeurd. Zo mochten we twee leden huldigen die ieder 50 jaar lid zijn van de afdeling. Mia Bieshaar en Jack Schraets, beide hebben hun sporen verdiend binnen de afdeling en Jack ook landelijk. Behalve een groot liefhebber is voor

Mia Bieshaar

Mia Bieshaar

Mia het doorzettingsvermogen ook kenmerkend. Tweemaal pech in de kas en daardoor opnieuw moeten beginnen. Jack heeft een lange carrière, die nog steeds loopt. Immers hij is onze redacteur en verzorgt het afdelingsnieuws.

Om daar even mee verder te gaan, een van de dingen die ons bindt is het afdelingsnieuws. De inhoud daarvan, uw belevenissen, uw ervaringen, mooie of bijzondere planten, iets gezien op een reisje en ga zo maar door. U kunt het allemaal delen in het afdelingsnieuws.

Jack Schraets

Maak daar gebruik van, schrijf eens iets. U zult zien dat U medeliefhebbers daar oprecht in geïnteresseerd zijn.

Euphorbia phillipsioides

burgse band heeft een succesnummer met daarin de regel: het is een kwestie van geduld.

Belangstelling ja, goede gesprekken ja, vragen ja, maar een lid scorenblijft een kwestie van geduld. Stug volhouden.

In september hebben we op de bijeenkomst fraaie, bijzondere planten en aparte planten bekeken en besproken. Het is fijn te zien dat er voldoende planten meegebracht waren. Dat leidde vervolgens tot hele mooie gesprekken. Zelf vind ik het prachtig te zien dat de leden in beweging ko-

In september was er wederom een beurs in het Exotisch tuincentrum Ospel. Mooie beurs, ruim van opzet, voldoende handelaren, mooie planten en ook nog eens goed verzorgd. Iets minder druk dan de voorjaarsbeurs maar wederom geslaagd. Gedurende de dag zijn er heel veel planten van eigenaar gewisseld.

Zelf was ik daar om te helpen en de afdeling te promoten. Maar ook enkele leuke aanwinsten gevonden.

Zoals *Euphorbia globosa*, *Euphorbia gorgonis* en *Euphorbia phillipsioides* en dan nog enkele *Astrophytum*s.

Promotie ...tja wat zal ik daarvan zeggen. Een wereldberoemde Lim-

Euphorbia globosa

men, planten gaan bekijken en in gesprek raken. Voor mij is de avond dan geslaagd.

In oktober een dubbele activiteit. Terugblik op zaaien en de jaarlijks quiz. Tijdens de ALV in het voorjaar had Rik diverse zaden meegekregen. Deze waren al enkele jaren oud. Tijdens de bijeenkomst bleek dat ze toch redelijk tot goed opgekomen waren. Wat je wel vaak ziet dat er grote verschillen zijn. Soms komt er helemaal niets op, zelfs bij de meest ervaren leden. Vervolgens zie je verschillen bij de diverse leden, bij de een zijn het nog speldenknopjes en bij de ander zijn het al bollekes. Zaaien is toch een beetje een loterij, je moet een beetje geluk hebben.

De quiz, best wel wat werk om te maken, maar erg leuk om te doen. Ieder jaar weer weten sommige leden heel verrassend planten te herkennen en soms lukt het mij om jullie te verrassen.

Eind oktober heb ik de serre geïsoleerd, lange tijd leek het geheel overbodig echter dit weekend zijn ook in de serre de elektrische verwarmingsventilatoren aangesprongen.

Terwijl ik dit artikel aan het typen ben bedenk ik dat het de laatste "Gedachten van een voorzitter" is. No 26, misschien komt er nog een nummer 26half. Over december, januari en februari wat dan in maart verschijnt. Daarna zou ik opnieuw kunnen beginnen met: Helmondse prikkels, ervaringen van een lid. Immers ik blijf lid en actief, tevens kan ik het schrijven toch niet laten. Alleen niet langer als voorzitter. Inmiddels ben ik sinds begin september mijn vakantiedagen aan het opmaken en ga ik 1 januari met vroegpensioen. Ik had verwacht meer tijd te krijgen, niets is minder waar.

Maar het is goed, voelt fijn en maakt me blij.

Dan is het ook gebruikelijk om even terug te kijken zo aan het eind van het jaar.

We hebben corona min of meer achter ons gelaten en hebben een mooi cactusjaar achter de rug. Met een beetje geluk wordt het volgend jaar nog mooier. Nieuwe ideeën en misschien ook wel nieuwe of andere activiteiten. Betrokken leden, actieve leden en vooral leden die genieten van planten en elkaars gezelschap.

Ik mag iedereen alvast fijne feestdagen wensen en voor het komende jaar veel liefde, gezondheid en geluk. Maar vooral tevredenheid. Het gaat U goed, Fijne feestdagen en een gelukkig 2023.

Geef de pen door

John Jagerszky

In het vorige nummer van het afdelingsnieuws van Maas en Peel heb ik de pen gekregen van Jan Taheij. Ik ken Jan inmiddels (kennen vertalen als ik weet wie het is), maar ik had niet verwacht dat hij zich ook nog op uitgebreide schaal met totaal andere geslachten zou bezighouden: voor mij een totale verrassing. Nu is dit niet vreemd. Ik ben nauwelijks een jaar bij de afdeling en ik begin pas me een beetje thuis te voelen. Ik heb nog maar met een paar mensen wat beter kennis gemaakt en dat is iets wat ik graag met iedereen zou willen doen. Contacten zijn mijns inziens namelijk zo ongeveer het belangrijkste binnen onze hobby; contacten leiden tot kennisoverdracht en tot uitwisseling van onze planten.

Andersom geldt natuurlijk hetzelfde. Wie ben ik? Ik wil me daarom eerst even wat beter voorstellen. Ik ben niet vreemd in de wereld van succulenten, maar ik ben er wel 25 jaar tussenuit geweest. Ik ben van 1976 tot 1996 lid geweest van 'Succulenta' en vanaf 1977 lid van de afdeling Eindhoven. Toen gebeurde er een aantal dingen die mij noopten om andere keuzes te maken: een nieuwe

baan, een nieuwe studie en een vierde kind op komst. De druppel die mij echter deed stoppen was het uitsterven van de planten in mijn kas. In de winter 1995 -1996, ik was al met mijn studie begonnen en mijn nieuwe baan, heb ik mijn kas verwaarloosd. Waarschijnlijk is rond Kerstmis de kachel uitgevalen en toen ik in maart eens een keer ging kijken (schandelijk) bleek er al veel gesneuveld te

Gymnocdalycium mihanovichii

zijn en in de loop van het jaar is zo'n beetje alles doodgegaan. Toen zag ik het even niet meer zitten en ben gestopt. Achteraf is dat geen goede beslissing geweest, ik denk zelfs de slechtste in mijn leven.

Toen ik begon in 1974, kwam dat door 'oma Dijk'. Dat was de oma van mijn vrouw waar wij boven woonden. Op een goede dag had ze voor mij om wat voor reden dan ook, een rode *Gymnocalycium mihanovicii* (foto1) gekocht en die boven op de salontafel gezet. En natuurlijk, zoals het je eerste cactus betaamt, sneuvelde het geval een onnatuurlijke dood. Hoewel, kun je bij zo'n plant nog wel van natuurlijk spreken?

Ik wilde toch wat meer weten over deze plant en daarom gaf Anneliese me het boek van Walter Haage: "Het praktische cactusboek in kleuren".

Korte tijd later stond de vensterbank van de slaapkamer (de zuidkant) vol en werd er van alles gedaan om maar meer plaats te maken. Uiteindelijk stop je dan omdat je ook nog naar bed moet kunnen.

Cadeautje

We zijn een aantal jaren daarna verhuisd en omdat we een tuin hadden, kwam er ook een kas (Die kreeg ik van mijn schoonvader). Toen pas hoorde ik van mijn moeder dat mijn opa ook cactussen had verzameld tot het rampjaar 1945. In die winter (bekend als de hongerwinter op het einde van WO II) kon hij geen brandstof meer krijgen en is zijn hele verzameling gesneuveld (Het zal toch niet erfelijk zijn). Ook heb ik nog een neef die in cactussen doet (deed?).

In 2019 (1 oktober) ben ik met pensioen gegaan. Ik kreeg van mijn laatste 6-VWO-groep een cactus cadeau (foto 2). Ze had-

den gehoord van een collega van mij dat ik vroeger cactussen als hobby had. Toen begon het toch weer te kriebelen en heb ik de zaak weer opgepakt.

En nu ben ik zoekende. Wat voor planten wil ik? Vroeger had ik me enigszins gespecialiseerd in Mammillaria en Lithops. Verder had ik een mengelmoes aan soorten. Nu begin ik steeds meer te neigen naar vetplanten: Lithops en andere Mesems, venterplanten als Haworthia, Euphorbia, Adromischus e.d. Dat betekent niet dat ik cactussen niet leuk, mooi vind. De kleine soorten als *Turbinicarpus*, *Escoberia* etc. blijven me trekken. Ook mag ik de voorliefde van mijn vrouw voor zekere vetplanten niet vergeten. Haar keuze wordt dikwijls aangeschaft (foto 3 *Cyphostemma*).

Cyphostemma

Deze plant is zo'n 40 cm hoog, zonder blad en heeft een diameter van 15 tot 20 cm. Ik heb inmiddels ook een redelijk aantal planten uit Madagaskar en andere

gebieden die wat meer warmte nodig hebben en die niet in de kas (6 m²) overwinteren want daar is het zo'n 7 graden, maar die overwinteren in de serre (21 m²) die bij mij een geheel vormt met de woonkamer. Hier wordt het

Euphorbia gymnocalycioides; *E. piscidermis*; *E. turbiniformis*

nooit minder dan 15 graden. Naast verschillende soorten Euphorbia's als *E. gymnocalycioides*, *E. turbiniformis*, *E. piscidermis* en *E. abdelkuri* (foto 4, 5) (zowel de grijs-groene als de roze gekleurde) heb ik hier een

E. abdelkuri

hele serie *E. millf's* (foto). Deze heb ik deels van Martien Janssen, geruild tegen een grote *Bombax ellipticum*. De twee grote *Beaucarnea's* die ik in de huiskamer had staan, heb ik in Steyl afgeleverd, waarbij ik hoop dat ze een goed thuis krijgen.

Wat heb je dan in de tussentijd gedaan, zou je kunnen vragen, behalve dan werken en voor de kinderen zorgen. De eerste jaren na 1996 niets. Vanaf 2005 heb ik een tweede hobby ontwikkeld en dat doe ik nog steeds. Ik bouw kerstdorpen. Dat wil zeggen dat ik in de Kersttijd een miniatuurdorp maak in de woonkamer, soms zelfs meerdere die dan vanaf 1 november tot ongeveer eind januari blijven staan. Ik gebruik daarbij huisjes en figuurtjes van Department 56, een Amerikaans merk dat hier moeilijk of niet verkrijgbaar is. Het meeste en dat is best veel komt dus uit Amerika. Ook dit jaar heb ik weer een dorp gemaakt in de stijl van Palestina rond het jaar nul. (foto 6, 7, 8, pag. 12) . En ja, ook daar hoort een vereniging bij waar ik lid van ben. Ik kan hier veel over vertellen maar dat gaat dit verhaaltje te buiten. In een volgend artikelje wil ik daar wel eens wat dieper op in gaan omdat ik denk dat er best wel overeenkomsten zijn tussen deze twee hobby's.

Dan tot slot nog even mijn opvolger aanwijzen. Aan wie geef ik de pen door? En hier heb je dan weer het probleem dat ik nog weinig mensen ken. Maar goed ik noem Jac Huys als volgende.

ELK 2022

John Jagerszky

Op donderdag 8 september om ongeveer 16.00 u komen mijn vrouw en ik aan bij het hotel "Duinse Polders". De aanrijroute laat rechts de duinen zien waardoor je weet dat daarachter de zee moet liggen. Dat wordt ook duidelijk door het grote aantal meeuwen dat je erboven ziet vliegen en de enigszins straffe wind vanuit het westen die de geur van zout met zich meevoert naar het hotel. Op het moment dat ik links afsla bekruipt me het gevoel van een bepaalde sfeer waarin Hercule Poirot thuis hoort die hier ongetwijfeld een aantal moorden komt oplossen. Toch is het gebouw wat jonger dan de tijd waarin deze persoon figureert.

De reviews lezende krijg je in eerste instantie mijns inziens een vertekend beeld. Ze zijn nogal negatief aangaande de hygiëne en de maaltijden. Ik kan dat echter zeker niet beamen. Inderdaad is de aankleding enigszins gedateerd maar onze kamer was schoon en ja, ik ben met mijn vinger over alle randjes gegaan en er lag geen stof. Ook ten aanzien van het eten begrijp ik de negativiteit niet. Het eten was goed, onbeperkt en over smaak valt niet te twisten. Ook wat betreft de service heb ik niet te klagen: zelfs een kapot nachtlampje werd na melding binnen een ontbijt vervangen.

Tot slot nog het volgende hierover voor de echte zei-

kerts: misschien moet je een hotel kiezen waar Joe Biden of Poetin overnachten maar dan moet je toch denken aan zo'n €1500 tot €3500 of nog meer per nacht. Dit hotel is gericht op groepen en dat geeft een heel andere in-

steek die misschien niet aan de verwachting van bepaalde mensen voldoet. De beste oplossing is dan een ander type hotel te zoeken.

Bij aankomst werden we in de hal ontvangen door de dames Annie Linden en Lieve De Smeyter die samen het ontvangstcomité vormden. We kregen een groen bandje. Dat stond leuk maar blokkeerde mijn toegang naar de beurs tot vrijdagmiddag. Dat is op zich geen ramp, maar ik had Maurice Huygaerts beloofd mee te helpen zijn kratten met planten naar binnen te sjouwen en dat viel in het water. Volgende keer moet ik een oranje bandje zien te scoren door mezelf ook als handelaar op te geven en een paar meter tafel te huren. Ondanks dat de verkoop voor vrijdag 15.00u verboden was, werd er op het parkeerterrein al druk gehandeld. Ik heb hele kratten over en weer zien gaan tussen handelaren. Het zou natuurlijk ook zo kunnen zijn dat het vooraf bestelde planten waren: eigenlijk moet dat wel !!!!!!!?????

Dan wordt het vrijdagmiddag 15.00u en gaat de beurs open. Er stonden een uur vooraf al mensen in de rij om de zaal en de bijbehorende tent te bestormen, want je weet maar nooit of je dat ene plantje mist dat op jou staat te wachten. Als om

drie uur de deuren dan opengaan en je komt tot de ontdekking dat er zo'n 585 meter aan tafel staat, volledig bedolven onder de planten, dan begrijp je dat haasten absoluut onnodig is. Wat er onder de tafels staat, heb ik dan nog niet eens genoemd. Kort gezegd vind je, denk ik, nergens zoveel verschillende succulenten bij elkaar als hier op het ELK.

Euphorbia turbiniformis

Ik heb aardig wat plantjes op de kop getikt, alleen en dat bevreemd me, zaten er weinig cactussen tussen. Ik begin voor mezelf het vermoeden te krijgen dat vetplanten me meer en meer trekken. Waar ik in ieder geval heel blij mee was, zijn mijn twee *Euphorbia's turbiniformis*.

Faucaria tigrina (3 x)

Jatropha podagrica

En een plaats- en soortechte *Faucaria tigrina*..Soortechte *Faucaria's* zijn moeilijk te krijgen als dat via kwekers überhaupt nog mogelijk is. Ik heb de afgelopen jaren zaad van verschillende kwekers uitgetreprobeerd maar tot heden is de conclusie dat het veelal kruisingen zijn. Maar het is een leuk project om alle 8 soortechte *Faucaria's* te verkrijgen c.q. ze terug te kweken. Op de bijgaande foto zie je rechts een *Faucaria tigrina*, in het midden een gezaaide *F. tigrina*, die dat echter zeker niet is, en links een *F. tuberculosa*. De middelste plant is duidelijk een kruising tussen een *F. tigrina* en een *F. tuberculosa*.

Tot slot nog één plant die ik of beter gezegd Anneliese bij Uhlig kocht, een grote *Jatropha podagrica* van zo'n totale hoogte

rond de 70 cm. Het plastic zakje boven hoort er natuurlijk niet bij, maar daar heeft mijn dochter tijdens mijn afwezigheid (reis naar Zuid-Frankrijk) de zaden mee opgevangen die haar om de oren vlogen. Ze hoort per slot van rekening bij de Euphorbiaceae. (Ik heb natuurlijk veel meer planten gekocht en ook nog het laatste boek van Desmond T. Cole: "Lithops, Flowering Stones". Maar je kunt niet alles op papier zetten.)

Ik ben ook nog naar de officiële opening geweest en naar de lezing van Rikus van Veldhoven. Jammerlijk genoeg was het geluid een tegenvaller. Het was nauwelijks te verstaan en dat gold niet voor mij alleen. Ik begrijp niet dat een happening als het ELK geen betere geluidsinstallatie geregeld kan krijgen. Ook de lezingen komt dat niet ten goede. De kwaliteit van een lezing heeft niet alleen te maken met de inhoud. Die kun je nog op papier zetten. Als deze, hoe goed ook, niet bij het publiek aankomt, dan heb je nog geen goede lezing. De andere lezingen, mijn fout, heb ik niet meer gevolgd.

Wat kan ik nog meer zeggen. Belangrijk voor mij zijn de contacten die ik hierbij opgedaan heb en op de tweede plaats de verkregen planten.

Dan tot slot de prijzen. Die vond ik aan de hoge tot zeer hoge kant, maar dat heeft me niet weerhouden verschillende planten te kopen. Verder is een prijs een persoonlijke aangelegenheid. Het is maar wat je er voor uit wilt geven. Alles bij elkaar toch een weekend dat je als een heel bijzondere gebeurtenis kunt beschouwen waarbij heel veel te zien was, allerlei contacten opgedaan konden worden en bijna alles te krijgen was. Ik zeg bijna want ik miste *Cotyledon orbiculata* var. *undulata*, die met die gegolfde bladrand. Die had ik graag zowel voor mezelf als voor een kennis willen hebben. Maar niet getreurd dan heb ik nog steeds iets te wensen.

Hoe een hobby kan veranderen

Harrie Knapen

Toen ik begon aan mijn hobby in 1970 verzamelde ik alleen maar cactussen. Later kwamen daar vetplanten bij. En de cactussen mochten niet geënt zijn. Want dat vond ik niet mooi zo een bolletje op een steeltje. Dat vond ik maar niks. Maar op een gegeven moment wil je meer. En kom je tot de ontdekking dat de bijzondere planten heel vaak geënt staan. Dus als je die planten in je verzameling wil. Dan ontkom je er niet aan om toch die geënte planten erbij te nemen. Ik was toen al veel jaren aan het verzamelen. En kwam toen al regelmatig in België bij verzamelaars. En die enten veel ook op grote zuilen tot wel een meter hoog. En daarboven op een joekel van een ent. Ook kwam in die periode regelmatig bij Henk vd Broek. En die enten allemaal zaailingen op *Pereskioopsis*. Jammer dat hij met zijn verzameling gestopt is. Want hij had een mooie verzameling en was handig in het enten op *Pereskioopsis*. Ik begon het steeds interessanter te vinden. Tot ik het zelf ook ging proberen. Eerst een paar gewone Echinopsen en een paar *Eriocereus jusbertii* en daar een klein bolletje op gezet. En het lukte ook nog. De interesse was toen gewekt. Al snel genoeg moest er meer geprobeerd worden. Ik verzamelde flink wat Echinopsen en *E. jusbertii* en ging het weer proberen. Maar toen werden het al iets meer bijzondere planten. Namelijk een paar Blossfeldia's en een paar Epithelantha's en ook een paar Aztekiums; dat ging me wonder boven wonder goed af. Ook heb ik nog een *Astrophytum Caput Medusae* geprobeerd. Kleine stukjes van de plant midden door snijden en die plat op een afgesneden *Ferocactus glaucescens* enten. En met resultaat. Dat ging dus steeds beter met als gevolg nog meer proberen. En dan komen in een keer de Euphorbia's in beeld, maar dat is wel iets anders. Dat ging minder goed. Ik was een keer op bezoek bij cactuskwekerij Ubink. Daar was een entdemonstratie. De enter vertelde me dat je ook kon enten op *Euphorbia obesa*. Ik dacht: dat ga ik ook proberen. Dus kocht ik daar 10 *E. obesa*. En thuisgekomen direct proberen. Die planten heb ik diezelfde dag nog de kop afgesneden en een klein ander Euphorbia-plantje erop geënt. Maar dat ging helemaal mis; die planten waaren veel te mals en te zacht de ent zakte in de *E. obesa*. En in dat kuiltje bleef vocht staan met als gevolg dat na een paar dagen alles weg was; de *E. obesa* en de ent waren rot. Maar ik geef het niet snel op. En ik ben op zoek gegaan naar Euphorbia entstammen. Maar daar is niet zo gemakkelijk aan te komen maar via Danny van Eck heb ik

toch wat entstammen kunnen kopen. Namelijk de *Euphorbia canariensis*. Ik heb er een in middendoor gesneden en het bovenstuk opnieuw laten beworten. Dat lukte in een potje met kiezel na ongeveer drie maanden. Van de andere zes heb ik een heel klein kopje afgehaald van ongeveer 5 mm. En daar heb ik op geënt en met resultaat: 5 van de 6 zijn gelukt.

1 - 2 *Euphorbia Mammilaris* var. *Pinterest*

3 *Euphorbia leucodendron* *cristaat*

4 *Euphorbia lactea* groene vorm *cristaat*

5 *Euphorbia horrida* *variegata*

Deze resultaten wil ik jullie laten zien en er wat over vertellen op de februari-bijeenkomst.

Exit 2022

Jack Schraets

Het jaar is weer bijna voorbij en het is gebruikelijk dat men dan nog eens overdenkt wat er gebeurd is in dat jaar.

2022 was een jaar waarin voor de cactusliefhebber veel te beleven was. De zomer was uitzonderlijk en het natuurlijke gevolg was, dat de planten zich uitzonderlijk gedroegen. Dus hebben de planten in ieder geval in mijn verzameling, zich gedragen zoals een liefhebber zich dat wenst. Dus een overweldigende bloei en groei.

In de vereniging is positief, dat de bijeenkomsten in ieder geval weer normaal doorgang konden vinden. Corona is nu geen onderwerp meer voor de publiciteit, dus hoor je er naar verhouding weinig meer over. Helaas heb ik van deze bijeenkomsten niet veel meegekregen, want mijn huidige toestand laat niet toe, dat ik ze niet geheel kan bezoeken. De sfeer is voor mij niet gemakkelijk te verdragen en het geziene en gehoorde laat me niet verlangen naar gelegenheid om dat te veranderen.

Het belangrijkste gebeuren in de afdeling was voor mijn gevoel het overlijden van Mien van Brussel. Zij was de ideale liefhebster en ze heeft zeer velen ertoe gebracht eveneens succulenten te gaan kweken. Voor mij was het treffendste moment toen de voorzitter mij een boeket bloemen overhandigde namens Mien bij mijn huldiging voor 50 jaar lid van onze afdeling! Zelfs in de laatste weken van haar leven dacht ze daar nog aan!

Graag wil ik nog even het komende jaar 2023 welkom heten.

Ik wens de afdeling alle goeds voor dat komende jaar. En de leden van deze afdeling wens ik veel genoeg aan het beleven van hun hobby en vooral veel succes met de groei en bloei van hun planten. Als dan ook nog alles goed gaat met Uw gezondheid zijn mijn voornaamste wensen wel vervuld.

